ദ

ദാതാവിന് റെ കുട്ടിയായി മാറി സര് വ്വര് ക്കും സഹയോഗം കൊടുക്കൂ

ഇന്ന് ബാപ്ദാദ തന്റെ സേവാധാരികളായ കൂട്ടുകാരെ കാണുവാന് വന്നിരിക്കുകയാണ്. ബാപ്ദാദ ഉയര്ന്നതിലും ഉയര്ന്ന സ്ഥാനത്ത് സ്ഥിതി ചെയ്ത് പരിധിയില്ലാത്ത സേവനത്തിനു നിമിത്തമായിരിക്കുന്നതുപോലെ നിങ്ങളെല്ലാവരും ഉയര്ന്നതിലും ഉയര്ന്ന സാകാരസ്ഥാനത്ത് സ്ഥിതി ചെയ്ത് പരിധിയില്ലാത്ത സേവനത്തിന് നിമിത്തമാകണം. ആ സ്ഥാനത്തേക്ക് അനേക ആത്മാക്കളുടെ കണ്ണുകള് എത്തുന്നുണ്ട്. ബാബയുടെ യഥാര്ത്ഥ സ്ഥാനത്തെ തിരിച്ചറിയാതെ തന്നെ എല്ലാവരുടെയും കണ്ണുകള് മുകളിലേക്കു വരുന്നതുപോലെ സാകാരത്തില് എല്ലാ ആത്മാക്കളുടെയും കണ്ണുകള് ആ മഹാന് സ്ഥാനത്തേക്കു തന്നെയാണ് പോയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്, പോവുക തന്നെ ചെയ്യും. "എവിടെയാണ്" - ഇപ്പോഴും ഈ അന്വേഷണത്തിലാണ്. ഒരു ശ്രേഷ്ഠമായ സ്ഥലം ലഭിക്കണം എന്ന് വിചാരിക്കുന്നുണ്ട്, പക്ഷെ ഇതാണ് ആ സ്ഥാനം, ഇതിന്റെ പരിചയം കൊടുക്കുന്നതിനു വേണ്ടി നാലു ഭാഗത്തും പരിചയം കൊടുക്കുന്ന സേവനം എല്ലാവരും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. പരിധിയില്ലാത്ത ഈ വിശേഷ കാര്യം തന്നെയാണ് സേവനത്തെ പ്രസിദ്ധമാക്കുക - കിട്ടണമെങ്കില് പ്രാപ്തമാകണമെങ്കില് ഈ ഒരിടം മാത്രമേയുള്ളു, ഇതാണ് ആ ശ്രേഷ്ഠ സ്ഥാനം. വിശ്വത്തിലെ ശ്രേഷ്ഠമായ ഈ മൂലയില് നിന്നുമാണ് സദാകാലത്തെ ജീവദാനം ലഭിക്കുന്നത്. പരിധിയില്ലാത്ത ഈ കാര്യത്തിലൂടെ ഈ പരസ്യം വിശാല രൂപത്തില് നടക്കണം. ഭൂമിക്കു കീഴേ മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന അല്ലെങ്കില് അമര്ന്നിരിക്കുന്ന ഒരു വസ്തു പെട്ടെന്നു ലഭിച്ചാല് സന്തോഷം കൊണ്ട് ആ വാര്ത്ത എല്ലായിടത്തേക്കും പരക്കും. അപ്രകാരം ഈ ആദ്ധ്യാത്മിക ഖജനാവുകളുടെ പ്രാപ്തിയുടെ സ്ഥാനം ഇപ്പോള് ഗുപ്തമാണ്, ഇതിനെ അനുഭവത്തിന്റെ നേത്രങ്ങള് കൊണ്ട് ഇപ്രകാരം മനസ്സിലാക്കും - കളഞ്ഞു പോയ, നഷ്ടപ്പെട്ടു പോയ ഗുപ്ത ഖജനാവുകളുടെ സ്ഥാനം വീണ്ടും കണ്ടു കിട്ടിയിരിക്കുന്നു! പതുക്കെ പതുക്കെ എല്ലാവരുടെയും മനസ്സില് നിന്നും, നാവില് നിന്നും ഈ വാക്കുകള് വരും - ഈ മൂല ഇത്രയും ശ്രേഷ്ഠ പ്രാപ്തികളുടെ സ്ഥാനമോ? ഇതിനെ പ്രസിദ്ധമാക്കൂ. അപ്പോള് വിചിത്രനായ ബാബയെയും വിചിത്ര ലീലയും വിചിത്ര സ്ഥാനവും കണ്ടു കണ്ട് ഹര്ഷിതരാകും. അത്ഭുതകരമായ കാര്യം എന്നു എല്ലാവരുടെയും നാവില് നിന്നും കേള്ക്കുവാന് സാധിക്കും. ഇങ്ങനെയുള്ള സദാകാലത്തെ അനുഭൂതി നല്കുന്നതിനു വേണ്ടി എന്തെല്ലാം തയ്യാറെടുപ്പുകള് നടത്തി.

ഹാള് എന്തായാലും തയ്യാറാക്കുന്നുണ്ട്, ഹാളിനോടൊപ്പം ചാലും (സ്വഭാവവും) ശരിയാക്കുന്നുണ്ടോ? ഹാളിനോടൊപ്പം സ്വഭാവവും നോക്കുമല്ലോ. ഹാളും സ്വഭാവവും രണ്ടും വിശാലവും പരിധിയില്ലാത്തതുമല്ലേ. സാധാരണ കൂലിപ്പണിക്കാര് മുതല് എഞ്ചിനീയര്മാര് വരെയുള്ളവരുടെ സംഘടിത സഹയോഗത്താല് ഹാളിന്റെ സുന്ദരമായ രൂപരേഖ തയ്യാറായി. കൂലിപ്പണിക്കാര് ഇല്ലായിരുന്നെങ്കില് എഞ്ചിനീയര് എന്തു ചെയ്യും, കടലാസ്സില് പ്ലാനുണ്ടാക്കികൊണ്ടിരിക്കും, കൂലിപ്പണിക്കാരില്ലാതെ പ്രാക്ടിക്കല് സ്വരൂപമുണ്ടാകില്ല. സ്ഥൂലമായ സഹയോഗത്തിന്റെ ആധാരത്തില് എല്ലാവരുടെയും വിരലുകള് ചേര്ന്നപ്പോള് ഹാള് തയ്യാറായി. അപ്രകാരം ഹാളിനോടൊപ്പം നല്ല പെരുമാറ്റം കാണിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി അങ്ങനെയുള്ള വിശേഷ സ്വരൂപം പ്രത്യക്ഷ രൂപത്തില് കാണിക്കൂ. ബുദ്ധിയില് സങ്കല്പിച്ചാല് മാത്രം പോരാ, എഞ്ചിനീയറുടെ ബുദ്ധിയുടെ സഹായവും കൂലിപ്പണിക്കാരുടെ കര്മ്മത്തിന്റെ സഹായവും ചേര്ന്നപ്പോള് ഹാളിന്റെ കാര്യം സമ്പന്നമായതുപോലെ മനസ്സിന്റെ ശ്രേഷ്ഠ സങ്കല്പങ്ങള്ക്കൊപ്പം ഓരോ കര്മ്മത്തിലൂടെയും വിചിത്ര സ്വഭാവത്തിന്റെ അനുഭവമുണ്ടാകണം. പ്രത്യക്ഷ സ്വരൂപം ഓരോ കര്മ്മത്തിലാണ് കാണപ്പെടുന്നത്. അങ്ങനെയുള്ള പെരുമാറ്റത്തിനും പ്രവര്ത്തിക്കുമുള്ള സങ്കല്പം, വാക്ക്, കൈകള്, കാലുകള് എന്നിവയിലൂടെ സംഘടിത രൂപത്തില് വിചിത്ര സ്വരൂപത്തില് കാണപ്പെടുന്നതിനുള്ള ദൃഢസങ്കല്പം എടുത്തോ? അങ്ങനെയുള്ള സ്വഭാവത്തിന്റെ രൂപരേഖ തയ്യാറാക്കിയോ? വെറും 3000 പേരുടെ സഭയല്ല, 3000 പേരിലും തൃമൂര്ത്തി കാണപ്പെടണം. ഇവരെല്ലാവരും ബ്രഹ്മാവിനു സമാനം കര്മ്മയോഗികളും, വിഷ്ണുവിനു സമാനം പ്രേമത്താലും ശക്തിയാലും പാലന ചെയ്യുന്നവരും, ശങ്കരനു സമാനം തപസ്വി വായുമണ്ഡലം ഉണ്ടാക്കുന്നവരുമാണ്- അങ്ങനെയുള്ള അനുഭവം ഓരോരുത്തരിലൂടെ ഉണ്ടാകണം. ഇപ്രകാരം സ്വയത്തില് സര്വ്വശക്തികളുടെ സ്റ്റോക്ക് സ്വരൂപിച്ചോ? ഈ ഭണ്ഡാര നിറച്ചോ? സ്റ്റോക്ക് പരിശോധിച്ചോ? അതോ എല്ലാവരും പരിശോധിക്കുവാന് പോലും സമയമില്ലാത്ത വിധം അത്രയും തിരക്കിലായോ?

സേവനത്തിന്റെ അവിനാശി സഫലതക്കു വേണ്ടി സ്വയത്തില് എന്തു വിശേഷ പരിവര്ത്തനത്തിന്റെ ആഹൂതി നടത്തും? അങ്ങനെ സ്വയം ഒരു പ്ലാനുണ്ടാക്കിയോ? ഏറ്റവും വലുതിലും വലിയ ദാനമാണ് - ദാതാവിന്റെ കുട്ടിയായി മാറി സര്വ്വര്ക്കും സഹയോഗം കൊടുക്കുക. മോശമായ കാര്യത്തെ, മോശമായ സംസ്ക്കാരത്തെ, മോശമായ അവസ്ഥയെ ശരിയാക്കി എടുക്കുന്നതിലൂടെ സദാ സര്വ്വരുടെയും സഹയോഗിയായി മാറും. ഇതാണ് ഏറ്റവും വലുതിലും വലിയ വിശേഷ ദാനം. ഇയാള് ഇത് പറഞ്ഞു, ഇത് ചെയ്തു, ഇതെല്ലാം കണ്ടും കേട്ടും മനസ്സിലാക്കിയും തന്റെ സഹയോഗത്തിന്റെ സ്റ്റോക്കിലൂടെ

പരിവര്ത്തനപ്പെടുത്തണം, ആളില്ലാതെ ഒഴിഞ്ഞ ഒരു സ്ഥലമുണ്ടെങ്കില് ആള് റൗണ്ട് സേവാധാരി സമയത്തിനനുസരിച്ച് ആ ഒഴിവ് നികത്തണം. അതുപോലെ ആരിലെങ്കിലും ശക്തിയുടെ കുറവ് അനുഭവപ്പെടുന്നുണ്ടെങ്കില് തന്റെ സഹയോഗത്തിലൂടെ ആ കുറവ് നികത്തണം, അങ്ങനെ മറ്റേയാളുടെ കുറവ് അന്യനൊരാള്ക്ക് അനുഭവപ്പെടുകയില്ല. ദാതാവിന്റെ കുട്ടികള് സമയത്തിനനുസരിച്ച് സഹയോഗത്തിന്റെ ദാനം കൊടുക്കുകയെന്ന് ഇതിനെയാണ് പറയുക. ഇയാള് ഇങ്ങനെ ചെയ്തു, അങ്ങനെ ചെയ്തു എന്നൊന്നും ആ സമയത്ത് ചിന്തിക്കരുത്, പക്ഷെ ആ സമയത്ത് ചെയ്യേണ്ട കാര്യങ്ങള് ചെയ്യണം. ആരുടെയും കുറവ് നോക്കരുത്, മുന്നോട്ട് പൊയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കണം. നല്ലതിലും നല്ലത് എന്താണെന്നു പോലും ചിന്തിക്കരുത്, അതിനെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുകയല്ല പകരം പ്രവര്ത്തിക്കുകയാണ് വേണ്ടത്. ഇതിനെയാണ് വിചിത്ര സ്വഭാവത്തിന്റെ പ്രത്യക്ഷ സ്വരൂപം എന്നു പറയുന്നത്. സദാ നല്ലതിലും നല്ലതാണ് നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്, സദാ നല്ലതിലും നല്ലത് ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കണം - ഇങ്ങനെയൊരു സമര്ത്ഥ സങ്കല്പത്തെ കൂടെ നിര്ത്തണം. വെറുതെ വര്ണ്ണിച്ചാല് പോരാ, നിവാരണം ചെയ്ത് നവനിര്മ്മാണ കര്ത്തവ്യത്തിന്റെ സഫലത പ്രത്യക്ഷ രൂപത്തില് കാണണം, കാണിക്കണം. അങ്ങനെയുള്ള തയ്യാറെടുപ്പും നടക്കുന്നുണ്ട് അല്ലേ. അത് എല്ലാവരുടെയും ഉത്തരവാദിത്വമാണെങ്കിലും വിശേഷമായി മധുബന് നിവാസികളുടെ ഉത്തരവാദിത്വമാണ്. ഇരട്ട ഉത്തരവാദിത്വമാണ് എടുത്തിരിക്കുന്നത്. ഹാളിന്റെ ഉത്ഘാടനം നടത്തിയതിനോടൊപ്പം സ്വഭാവത്തിന്റെ ഉത്ഘാടനവും നടന്നോ? അതിന്റെ റിഹേഴ്സല് നടന്നോ ഇല്ലയോ. രണ്ടും ഒന്നിച്ചു ചേര്ന്നാലേ പ്രത്യക്ഷതയുടെ പെരുമ്പറ നാലു ഭാഗത്തും മുഴങ്ങുകയുള്ളു. പ്രകാശത്തിന്റെ ഉറവിടം എത്രമാത്രം ഉയരത്തിലാണോ അത്രയും നാലു ഭാഗത്തേക്കും പ്രകാശം കൂടുതല് വ്യാപിക്കും. മധുബന് ഏറ്റവും ഉയര്ന്ന സ്ഥാനമാണ്, ഇവിടെ നിന്നും പുറപ്പെടുന്ന ശബ്ദം നാലു ഭാഗത്തേക്കും എത്തുന്നതിനു വേണ്ടി ലൈറ്റ് മൈറ്റ് ഹൗസ്സായി (ഹശഴവേ, ാശഴവേ വീൗലെ) മാറണം. ശരി.

സദാ സ്വയം ഓരോ ഗുണത്താലും ശക്തിയാലും സമ്പന്നരായി സാക്ഷാത് ബാബയുടെ സ്വരൂപമായി മാറി സര്വ്വര്ക്കും സാക്ഷാത്ക്കാരം കൊടുക്കുന്ന, സദാ വിചിത്ര സ്ഥിതിയില് സ്ഥിതി ചെയ്ത് സാകാര ചിത്രത്തിലൂടെ ബാബയെ പ്രത്യക്ഷമാക്കുന്ന, ഉയര്ന്നതിലും ഉയര്ന്ന സ്ഥിതിയിലൂടെ ഉയര്ന്നതിലും ഉയര്ന്ന സ്ഥാനത്തെ ഉയര്ന്നതിലും ഉയര്ന്ന പ്രാപ്തികളുടെ ഭണ്ഡാരത്തെ പ്രത്യക്ഷമാക്കുന്ന, എല്ലാവരുടെയും മനസ്സില് നിന്നും ലഭിച്ചു കഴിഞ്ഞു, നേടി കഴിഞ്ഞു എന്ന പാട്ടു വരണമെന്ന് സദാ ശുഭഭാവന, ശുഭകാമന പുലര്ത്തുന്ന, അങ്ങനെയുള്ള സര്വ്വ ശ്രേഷ്ഠ പരിധിയില്ലാത്ത സേവാധാരികള്ക്ക് ബാപ്ദാദയുടെ സ്നേഹ സ്മരണകളും നമസ്ക്കാരവും.

മധുബന് നിവാസികളോടൊപ്പം -

വരദാനി ഭൂമിയില് വസിക്കുന്നവര്ക്ക് സദാ സന്തുഷ്ടമായിരിക്കുവാനുള്ള വരദാനം ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു. ആര് എത്രമാത്രം സ്വയത്തെ സര്വ്വ പ്രാപ്തി സമ്പന്നരെന്നു അനുഭവം ചെയ്യുന്നു, അവര് സദാ സന്തുഷ്ടരായിരിക്കും. അല്പമെങ്കിലും കുറവുണ്ടെന്നു തോന്നിയാല് എവിടെയാണോ കുറവുള്ളത് അവിടെ അസന്തുഷ്ടതയുണ്ട്. സര്വ്വ പ്രാപ്തികള് ഉണ്ടല്ലോ. ഏതെങ്കിലുമൊക്കെ സങ്കല്പം സിദ്ധി പ്രാപ്തമാക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. കുറച്ചൊക്കെ പരിശ്രമിക്കേണ്ടി വരും കാരണം ഇത് നമ്മുടെ രാജ്യമല്ല. എത്രമാത്രം മറ്റുള്ളവരുടെ മുന്നില് പ്രശ്നങ്ങള് വരുന്നുവോ അത്രയും ഇവിടെയില്ല. ഇവിടെ പ്രശ്നങ്ങള് കളിയായി മാറിയിരിക്കുന്നു, സമയത്ത് സഹയോഗം പ്രാപ്തമായികൊണ്ടിരിക്കുന്നു കാരണം ധൈര്യം പുലര്ത്തുന്നുണ്ട്. എവിടെയാണോ ധൈര്യമുള്ളത് അവിടെ സഹയോഗം പ്രാപ്തമാവുക തന്നെ ചെയ്യും. പക്ഷെ മനസ്സില് ഇളക്കങ്ങള് ഉണ്ടാകരുത്. മനസ്സ് സദാ ഭാരരഹിതമാണെങ്കില് നിങ്ങളെ പ്രതി സര്വ്വരും ഭാരരഹിതരായിരിക്കും. കുറച്ചൊക്കെ കര്മ്മത്തിന്റെ കണക്കുകള് കാണും, അതിനെയെല്ലാം അങ്ങനെയൊരു കാര്യമേയില്ല എന്ന മട്ടില് മറി കടന്നു പോകണം. കൊച്ചു കാര്യങ്ങളെ വലുതാക്കല്ലേ. ചെറുതാക്കുന്നതും വലുതാക്കുന്നതും ബുദ്ധിയെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോള് പരിധിയില്ലാത്ത സേവനം നടക്കുന്ന ഈ സമയത്ത് ബുദ്ധിയെ പരിധിയില്ലാത്തതിലേക്കു വിടണം. അന്തരീക്ഷം ശക്തിശാലിയാക്കണം എന്നത് ഓരോരുത്തരുടെയും ഉത്തരവാദിത്വമായി കരുതണം. പരസ്പരം ഓരോരുത്തരുടെയും സ്വഭാവ സംസ്ക്കാരങ്ങള് മനസ്സിലായി കഴിഞ്ഞു, ജ്ഞാനയുക്തര്ക്ക് ഇനി ഒരു സ്വഭാവ സംസ്ക്കാരവുമായി ഉരസലുണ്ടാവില്ല. ഇന്ന സ്ഥലത്ത് കുഴിയുണ്ട് അല്ലെങ്കില് പര്വ്വതമുണ്ട് എന്നു മനസ്സിലായി കഴിഞ്ഞാല് അതുമായി ഒരിക്കലും കൂട്ടിയിടി ഉണ്ടാവില്ല. മനസ്സിലായവര് സ്വയം അകന്നു പോകും. സ്വയത്തെ സദാ സുരക്ഷിതരായി നിര്ത്തുക. ഒരാള് കൂട്ടിയിടിക്കാതെ നോക്കിയാല് മറ്റേയാള് താനേ രക്ഷപ്പെട്ടു. അകന്നു നില്ക്കുക എന്നാലര്ത്ഥം സ്വയത്തെ സുരക്ഷിതമാക്കുക, വായുമണ്ഡലത്തെ സുരക്ഷിതമാക്കുക. കാര്യങ്ങളില് നിന്നും അകലുകയല്ല, മറിച്ച് സ്വയം സുരക്ഷിതമാകുന്നതിന്റെ ശക്തിയിലൂടെ മറ്റേയാളേയും സുരക്ഷിതമാക്കുക, ഇതാണ് അകന്നു നില്ക്കുക. അങ്ങനെയുള്ള ശക്തി വന്നിട്ടുണ്ടല്ലോ അല്ലേ?

സാകാര രൂപത്തില് ഫോളോ ചെയ്യുന്ന കണക്കനുസരിച്ച് എല്ലാവര്ക്കും മധുബനാണ് കാണപ്പെടുന്നത് കാരണം ഉയര്ന്ന സ്ഥാനമാണ്. മധുബന്കാര് സദാ ഊഞ്ഞാലില് ആടികൊണ്ടിരിക്കുന്നവരാണ്. ഇവിടെ എവിടെ നോക്കിയാലും ഊഞ്ഞാലുകളാണ്. സ്ഥൂല പ്രാപ്തിയും വളരെയധികമുണ്ട്, സൂക്ഷ്മ പ്രാപ്തിയും

വളരെയധികമുണ്ട്. സദാ ഊഞ്ഞാലില് ആടികൊണ്ടിരിക്കുമെങ്കില് തെറ്റുകള് സംഭവിക്കില്ല. പ്രാപ്തികളുടെ ഊഞ്ഞാലില് നിന്നും താഴെയിറങ്ങിയാല് തന്റെ കുറവുകളും മറ്റുള്ളവരുടെ കുറവുകളും കാണപ്പെടും. ഊഞ്ഞാലാടണമെങ്കില് മണ്ണുമായിട്ടുള്ള ബന്ധം വിടേണ്ടി വരും. മധുബന്കാര് സദാ സര്വ്വപ്രാപ്തികളുടെ ഊഞ്ഞാലിലാടുന്നവരാണ്. പ്രാപ്തികളുടെ ആധാരത്തില് മാത്രമുള്ള ജീവിതമായിരിക്കരുത്, പ്രാപ്തികള് നിങ്ങളുടെ മുന്നിലേക്കു വരട്ടെ പക്ഷെ നിങ്ങള് പ്രാപ്തികളെ സ്വീകരിക്കരുത്. അഥവാ ഇച്ഛയുണ്ടെങ്കില് സര്വ്വപ്രാപ്തികള് ഉണ്ടായിട്ടും കുറവുകള് അനുഭവപ്പെടും. സദാ സ്വയം ഒഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നതു പോലെ (ഖാലിയാണെന്ന്) തോന്നും. പരിശ്രമം കൂടാതെ തന്നെ പ്രാപ്തി സ്വയം വന്നു ചേരുന്ന ഭാഗ്യമാണ്. ഈ ഭാഗ്യത്തെ സ്വയം സ്മൃതിയില് വയ്ക്കൂ. എത്രമാത്രം സ്വയം നിഷ്ക്കാമിയായി മാറുന്നുവോ അത്രയും പ്രാപ്തി സ്വയം നിങ്ങള്ക്കു മുന്നില് സ്വാഭാവികമായും വന്നു ചേരും. ശരി.

സേവാധാരികളോടൊപ്പം - സേവാധാരി എന്നാല് പ്രത്യക്ഷഫലം കഴിക്കുന്നവര്. സേവനത്തിന്റെയും സന്തോഷത്തിന്റെയും അനുഭൂതി എടുത്തെങ്കില് പ്രത്യക്ഷ ഫലം കഴിച്ചില്ലേ. സേവാധാരിയാവുക - ഇത് വലുതിലും വലിയ ഭാഗ്യത്തിന്റെ ലക്ഷണമാണ്. ജന്മ ജന്മങ്ങളിലേക്ക് സ്വയത്തെ രാജ്യാധികാരി ആക്കുന്നതിനുള്ള എളുപ്പ മാര്ഗ്ഗമാണ് ഇത്, അതുകൊണ്ട് സേവനം ചെയ്യുക എന്നാല് ഭാഗ്യ നക്ഷത്രം തെളിഞ്ഞു. അങ്ങനെ മനസ്സിലാക്കി സേവനം ചെയ്യുകയല്ലേ. സേവനമായിട്ടാണോ തോന്നുന്നത് പ്രാപ്തിയായിട്ടാണോ തോന്നുന്നത്? പേരു സേവനം എന്നാണ് പക്ഷെ ഇത് സേവനം ചെയ്യലല്ല, ലഭിക്കലാണ്. എത്ര ലഭിക്കുന്നുണ്ട്? ഒന്നും തന്നെ ചെയ്യുന്നില്ല, പക്ഷെ എല്ലാം കിട്ടുന്നുമുണ്ട്. ചെയ്യുന്നതിനു വേണ്ടി എല്ലാ പ്രകാരത്തിലുമുള്ള സാധനങ്ങള് ലഭിക്കുന്നുണ്ട്. യാതൊരു ബുദ്ധിമുട്ടും അനുഭവിക്കേണ്ടി വരുന്നില്ല. എത്ര കഠിനമായ പണിയാണെങ്കിലും അതിനോടൊപ്പം തന്നെ സായൂജ്യവും ലഭിക്കുന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് അത് കഠിനമായ ജോലിയല്ല, കളിയായിട്ടാണ് തോന്നുക. സേവാധാരിയാവുക എന്നാലര്ത്ഥം പ്രാപ്തികളുടെ അധികാരിയാവുക. മുഴുവന് ദിവസത്തില് എന്തെല്ലാം പ്രാപ്തികള് ലഭിക്കുന്നുണ്ട്? ഓരോ ദിവസത്തെ , ഓരോ മണിക്കൂറിന്റെ അഥവാ പ്രാപ്തികളുടെ കണക്കെടുക്കുകയാണെങ്കില് എത്രമാത്രം എണ്ണമറ്റതാണ്. അതിനാല് സേവാധാരിയാകുന്നത് ഭാഗ്യത്തിന്റെ ലക്ഷണമാണ്. സേവനത്തിനു അവസരം ലഭിച്ചു എന്നാലര്ത്ഥം പ്രാപ്തികളുടെ ഭണ്ഡാര നിറഞ്ഞു എന്നാണ്. സ്ഥൂല പ്രാപ്തിയുമുണ്ട് സൂക്ഷ്മ പ്രാപ്തിയുമുണ്ട്. വേറേ എവിടെ സേവനം ചെയ്താലും സ്ഥൂല സാധനങ്ങള് മധുബനില് ലഭിക്കുന്നതു പോലെ അത്രയും ലഭിക്കില്ല. ഇവിടെ സേവനത്തോടൊപ്പം ആദ്യം തന്റെ ആത്മാവിന്റെയും ശരീരത്തിന്റെയും പാലന നടക്കുന്നു, ഡബിള് ആയില്ലേ, അപ്പോള് സേവനം ചെയ്യുമ്പോള് സന്തോഷമാണോ ക്ഷീണമാണോ ഉണ്ടാകുന്നത്? സേവനം ചെയ്യുമ്പോള് സദാ പരിശോധിക്കൂ - ഡബിള് സേവനം ചെയ്യുന്നുണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്ന്. മനസ്സുകൊണ്ട് വായുമണ്ഡലം ശ്രേഷ്ഠമാക്കുകയും കര്മ്മത്തിലൂടെ സ്ഥൂല സേവനവും. ഒരു സേവനം ചെയ്താല് പോരാ, ഒരേ സമയം ഡബിള് സേവാധാരിയായി മാറി തന്റെ ഡബിള് സമ്പാദ്യത്തിനുള്ള അവസരം എടുക്കൂ.

എല്ലാവരും സന്തുഷ്ടരാണോ? എല്ലാവരും അവരവരുടെ കാര്യത്തില് നല്ല രീതിയില് നിര്വ്വിഘ്നരാണോ? ഒരു കാര്യത്തിലും ഒരു ഉരസലുമില്ലല്ലോ. ഇടയ്ക്ക് എന്റെ നിന്റെ, ഞാന് ചെയ്തു, നീ ചെയ്തു - ഇങ്ങനെയുള്ള ഭാവനയൊന്നും വരുന്നില്ലല്ലോ? കാരണം ഒരു കാര്യം ചെയ്തിട്ട് ഞാന് ചെയ്തു എന്ന് സങ്കല്പത്തില് പോലും വന്നിട്ടുണ്ടെങ്കില്, ചെയ്തതിന്റെ ഫലം പൂര്ണ്ണമായും പൊയ്ക്കഴിഞ്ഞു. എന്റെ എന്നു വന്നു, എന്നാലര്ത്ഥം ചെയ്ത കാര്യത്തില് മുഴുവനായും വെള്ളമൊഴിച്ചു എന്നാണ്. അങ്ങനെ ചെയ്യാറില്ലല്ലോ അല്ലേ? സേവാധാരി എന്നാലര്ത്ഥം ചെയ്യിപ്പിക്കുന്നവനായ ബാബ നിമിത്തമാക്കി മാറ്റി ചെയ്യിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ചെയ്യിപ്പിക്കുന്നവനെ മറക്കല്ലേ. ഞാന് എന്നു എവിടെ വന്നോ അവിടെ മായ വന്നു. നിമിത്തമാണ്, വിനയഭാവമുണ്ടെങ്കില് മായ വരില്ല. സങ്കല്പത്തിലോ സ്വപ്നത്തില് പോലുമോ മായ വരുന്നുണ്ടെങ്കില് അതില് നിന്നും തെളിയുന്നത് എവിടെയോ ഞാനെന്ന ഭാവത്തിന്റെ വാതില് തുറന്നിട്ടുണ്ട്. ഞാനെന്ന ഭാവത്തിന്റെ വാതില് അടഞ്ഞു തന്നെയിരുന്നാല് ഒരിക്കലും മായ കടന്നു വരില്ല. ശരി.

വരദാനം :- തന്റെ ഭാര രഹിതമായ സ്ഥിതിയിലൂടെ ഓരോ കാര്യത്തിനെയും ഭാര രഹിതമാക്കി മാറ്റുന്ന ബാബക്കു സമാനം വേറിട്ടവരും പ്രിയപ്പെട്ടവരുമായി ഭവിക്കൂ.

മനസ്സ് ബുദ്ധി സംസ്ക്കാരം - ആത്മാവിന്റെ ഈ മൂന്നു സൂക്ഷ്മ ശക്തികളിലും ഭാര രാഹിത്യം അനുഭവിക്കുക - അതാണ് ബാപ് സമാന് വേറിട്ട പ്രിയപ്പെട്ട സ്ഥിതി കാരണം സമയത്തിനനുസരിച്ച് പുറത്തെ തമോപ്രധാന അന്തരീക്ഷത്തില് മനുഷ്യാത്മാക്കളുടെ ചിന്തകളില് ഭാരമുണ്ടാകുന്നു. എത്രമാത്രം പുറത്തെ അന്തരീക്ഷം ഭാരമുള്ളതാകുന്നുവോ അത്രയും നിങ്ങള് കുട്ടികളുടെ സങ്കല്പം, കര്മ്മം, സംബന്ധം എല്ലാം ഭാര രഹിതമായികൊണ്ടിരിക്കും, ഈ ഭാര രാഹിത്യം കാരണം എല്ലാ കാര്യങ്ങളും ഭാര രഹിതമായി നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കും. കാര്യങ്ങളുടെ പ്രഭാവം നിങ്ങളില് ഉണ്ടാകരുത് - ഈ സ്ഥിതിയാണ് ബാപ് സമാന് സ്ഥിതി.

സ്ലോഗന് :- ൂഅമ്പട ഞാനേ" - എന്ന ലഹരിയിലിരിക്കുമെങ്കില് മനസ്സും ശരീരവും സ്വാഭാവികമായും നൃത്തമാടികൊണ്ടിരിക്കും.